

- 7 -

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311 (399), fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

---

43 Si 70/2021

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

R O Z H O D N U T Í

Okresní soud Praha – východ rozhodl ve věci účastníka XXXXXXXXXXXXXXXX, o žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., takto:

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „zákon č. 106/99 Sb.“) se odmítá žádost účastníka XXXXXXXXXXXXXXXX, (dále jen „žadatel“) ze dne 31.3.2021, kterou se domáhal poskytnutí informací, kdo jmenovitě a na základě jakých skutečností dal jménem Okresního soudu pro Prahu-východ pokyn k odeslání rozsudku vydaného ve věci sp.zn. 8C 104/2016 příslušnému katastrálnímu úřadu, jak tato osoba ověřovala splnění povinnosti ze strany žalobce vůči žalovaným a jakými konkrétními listinami bylo žalobcem splnění této povinnosti doloženo.

Odůvodnění:

1. Dne 31.3.2021 obdržel Okresní soud Praha - východ, dále jen „soud“, shora uvedenou žádost žadatele. Předmětem žádosti je poskytnutí informací, kdo jmenovitě a na základě jakých skutečností dal jménem Okresního soudu pro Prahu-východ pokyn k odeslání rozsudku vydaného ve věci sp.zn. 8C 104/2016 příslušnému katastrálnímu úřadu, jak tato osoba ověřovala splnění povinnosti ze strany žalobce vůči žalovaným a jakými konkrétními listinami bylo žalobcem splnění této povinnosti doloženo.
2. Zákon č. 106/99 Sb. označuje za povinný subjekt dle § 2 odst. 1, 2 toho, kdo má poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, a to státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. V § 2 odst. 2 citovaného zákona je určeno, že povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.
3. Podle § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/99 Sb. povinné subjekty dále neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.
4. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/99 Sb. platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
5. Žadatel se předmětnou žádostí domáhá poskytnutí informací týkající se postupu soudu v konkrétním řízení. Poskytnutí takové informace brání zákonná výjimka stanovená v ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/99 Sb., která povinným subjektům zapovídá poskytnout informace o probíhajícím řízení, s výjimkou rozsudků. Informací o probíhajícím

řízení jsou právě též úkony soudy učiněné v příslušném řízení, a tudíž takovou informaci nelze poskytnout.

6. Vzhledem k tomu, že zákon omezuje shora uvedené právo žadatele, povinný subjekt dále posuzoval, zda je dána podmínka nezbytnosti omezení tohoto základního práva a svobody jednotlivce (právo na informace) v demokratické společnosti.
7. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, konstatoval, že: *„Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat, a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu, neboť jde o práva rovnocenná. Takovou povinnost mají i všechny subjekty aplikující relevantní právní úpravu, obsaženou v zákoně o svobodném přístupu k informacím, tj. osoby poskytující informace, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví. Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv.“*
8. Při řešení konfliktu mezi základními lidskými právy a svobodami je využíván tzv. test proporcionality, jehož výsledkem je závěr o nutnosti upřednostnit jedno z konkurujících si subjektivních práv při současném minimálním omezení práva druhého., skládající se ze tří kritérií, která byla definována v nálezu Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02: *„První z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), dle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná princip potřebnosti, dle něhož je povoleno použít pouze nejšetrnějšího – ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám – z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních.“*
9. V posuzovaném případě žadatel požadoval poskytnutí informací o postupu soudu v konkrétní věci (zaslání rozsudku katastrálnímu úřadu), což je informace, jejíž poskytnutí je zapovězeno podle § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/99 Sb. Zásah do práva na informace spočívající v odmítnutí žádosti je plně způsobilý dosáhnout sledovaného cíle, a to neposkytnutí informací, jejichž poskytnutí zákon vylučuje. Princip vhodnosti je tedy naplněn. Nelze ani použít šetrnější opatření, než je odmítnutí žádosti v celém rozsahu, a to s ohledem na charakter žádosti, která cílí pouze na získání této konkrétní informace. Princip potřebnosti je rovněž také naplněn.
10. Pokud jde o třetí princip přiměřenosti, povinný subjekt se zabýval hodnocením, zda existuje nějaký veřejný zájem na poskytnutí žádané informace, neboť právo na informace je politickým právem, které slouží k realizaci svobody projevu. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2015, čj. 1 As 229/2014 – 48, konstatoval: *„Právo na poskytování informací je odrazem principu veřejné kontroly fungování státu. (...) Je vždy nutné zkoumat, zda existuje legitimní zájem na tom, aby se postup vůči konkrétní osobě stal součástí veřejné diskuse. Tento legitimní zájem je zpravidla dán, týká-li se činnost státních orgánů osob veřejně činných, a to z důvodu právě jejich veřejné činnosti. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02, k povaze práva na informace uvedl, že jej „nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informace v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí.“*
11. Z obsahu požadované informace je zřejmé, že žadatel nežádá informace ve veřejném zájmu, ale toliko z důvodu, aby zvážil další postup svých klientů, které v předmětném řízení

zastupuje, když v žádosti s postupem soudu (zaslání rozhodnutí katastrálnímu úřadu) vyslovuje nesouhlas. Absence veřejného zájmu tak zcela potvrzuje závěr povinného subjektu, že omezení práva na poskytnutí informací je v tomto případě zcela legitimní a přípustné.

12. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že je dána zákonná výjimka upravená v ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/99 Sb., neboť jsou požadovány informace o rozhodovací činnosti soudu a po provedeném testu proporcionality nebyl shledán veřejný zájem odůvodňující poskytnutí takové informace. Proto soud postupoval podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/99 Sb., a žádost odmítl.

13. Soud v tomto směru dodává, že žadateli, který tvrdí, že je zástupcem účastníků řízení, ohledně něhož byly požadovány informace, ničeho nebrání v tom, aby využil prostředků daných mu procesními předpisy (zejména ustanovení § 44 o.s.ř.) a za účelem získání potřebných informací nahlédl do příslušného spisu. Tato právo přísluší účastníkům řízení i jejich zástupcům, případně též, se souhlasem předsedy senátu, tomu, kdo na tom má právní zájem či vážné důvody. Jak již bylo uvedeno, jedná se o procesní právo, které nelze realizovat skrze žádosti dle zákona č. 106/99 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze podat odvolání ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení rozhodnutí, a to k Ministerstvu spravedlnosti České republiky prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

Praha 14. dubna 2021

Mgr. Jana Stejskalová v. r.
předsedkyně
Okresního soudu Praha-východ